

Beslutningsforslag nr. B 27. Fremsat den 19. november 1993 af Ole Donner (FP), Jan Kørpke Christensen (FP), Niels Højland (FP), Pia Kjærsgaard (FP) og Poul Nødgaard (FP)

Forslag til folketingsbeslutning

om indførelse af fradrag i forbindelse med manglende udnyttelse af offentlige børnepasningsordninger

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte de nødvendige lovforslag og at gennemføre de nødvendige administrative ændringer til at sikre forbedrede muligheder for børnepasning efter følgende retningslinjer:

1. Forældre kan få et skattemæssigt fradrag på størrelse med udgifterne til kommunal børnepasning, hvis de ikke gør brug af det offentlige tilbud,
2. Skattefradraget opgøres sammen med slut-

opførelsen efter en månedsvis periodisering,

3. Der skal kunne gives fradrag, såfremt nedenstående børnepasningsordninger ikke anvendes:
 - a. Vuggestue
 - b. Børnehave
 - c. Kommunal dagpleje.

Fradraget skal gradueres efter antallet af børn hos den enkelte familie, der ikke bruger de forskellige tilbud.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Med det voksende antal problemer, der har vist sig i det kommunale børnepasningssystem, herunder stadige problemer med ventelister, har Fremskridtspartiet valgt at se på alternative løsningsmodeller. Det er først og fremmest en opgave at sikre, at kvaliteten til stadighed opretholdes på et højt niveau og samtidig fortsat udvikles til bedre kvalitet og service til gavn for brugerne, det vil sige forældre, børn og personale.

Forslaget skal i sin udformning give forældrene et incitament til at søge at afhjælpe problemerne ad frivillighedens vej. Det er samtidig kun alt for tydeligt, at det offentlige ikke har været i stand til at afhjælpe problemerne i forbindelse med de forskellige pasningsordninger. Derfor finder forslagsstillerne, at det er nødvendigt at indføre markedslignende forhold på området. Med andre ord skal man forsøge at efterligne markedsøkonomien i det offentligt finansierede område. De markedsøkonomiske instrumenter kan bruges på flere måder.

Det har tidligere været debatteret i Folketinget, hvorledes de nævnte problemer med børnepasningsordningerne kan løses. Det er efter arbejdsløshedsproblematikken et af de problemer, der optager politikerne mest.

Således har flere af Folketingets partier tidligere ytret ønske om at øge fleksibiliteten i dagpasningsordningerne for børn. Der er nævnt problemer som de stive institutionsgrænser, som ikke passer til alle børns krav og forældrenes ønsker. Derfor må der skabes nogle pasningsordninger, der er forbrugervenlige både med hensyn til åbningstider og forældrebetaling.

Dette forslag vil være med til at give forældrene et tilbud i såvel eksisterende som nye pasningsordninger, der kan indrettes efter forældrenes arbejdstid og økonomi.

Lovgivningen skal ændres, så forældrene får større valgmulighed, end de har i dag.

Landets kommunalbestyrelser har erkendt, at man

ikke kan bygge sig ud af ventelisteproblemerne.

Der er altså brug for alternative løsninger, hvor forældrenes selvforvaltning og ansvar for deres børns hverdag og dermed også for den økonomi, der er forbundet med børnepasningsmulighederne, sættes i højsædet.

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

Ad 1

Forældre kan få et skattemæssigt fradrag på størrelse med udgifterne til kommunal børnepasning, hvis de ikke gør brug af det offentlige tilbud.

Det er forslagsstillerens opfattelse, at flere problemer i forbindelse med kommunale børnepasningsordninger kan løses, hvis der indføres fradrag, såfremt forældrene ikke gør brug af tilbudet.

Mange mennesker tilbringer ikke så meget tid sammen med børnene, som de kunne ønske sig. Dette skyldes i et vist omfang de økonomiske konsekvenser. Hvis man vælger at passe sine børn selv i en periode, kan man få et fradrag, der vil hjælpe på denne situation.

Ventelisterne til børnepasningsordninger vil i et vist omfang kunne formindskes eller fjernes. Incitamentet til at finde alternative løsninger på børnepasningsproblemet vil øges, når der sker en økonomisk ligestilling af forældre, der bruger de kommunale tilbud, og dem, der fravælger disse.

Forslaget skal ses på baggrund af, at kommunen ikke bør og skal opkræve betaling over indkomstskatten for ydelsen, den ikke leverer. Det er uden betydning, at ydelsen alligevel bliver produceret, hvis den ikke bliver forbrugt.

Ad 2

Skattefradraget opgøres sammen med slutopgørelsen efter en månedsvis periodisering.

Forslaget indebærer, at der ikke kan gives fradrag på forhånd. Man bliver nødt til at kunne dokumentere, at man rent faktisk har fravalgt tilbudet. Dette medfører, at man ikke kan misbruge systemet ved at

indgive forskudsopgørelse, der viser, at man ikke ønsker at gøre brug af systemet, for dernæst alligevel at gøre brug af systemet, hvorved der kan oparbejdes en stor skattegæld, der måske ikke kan afdrages.

Samtidig medfører denne bestemmelse, at der kan ske variationer over en periode på et år. Der skal skabes mulighed for, at forældre kan fravælge de kommunale pasningsordninger for perioder ned til en måned.

Ad 3

Der skal kunne gives fradrag, såfremt nedenstående børnepasningsordninger ikke anvendes:

- a. Vuggestue
- b. Børnehave
- c. Kommunal dagpleje

Fradraget skal gradueres efter antallet af børn hos den enkelte familie, der ikke bruger de forskellige tilbud.

Forslagsstillerne har valgt ikke at give fradrag til skolefritidsordninger. Fradraget skal gradueres efter antallet af børn hos den enkelte familie, der bruger de forskellige tilbud.

Det bemærkes, at såvel faderen som moderen er og kan være berettiget til fradraget. Der skal være ligestilling.

Det første barn i kommunale pasningsordninger er alt andet lige mere omkostningskrævende for det offentlige end de følgende børn, der i samme periode bruger de kommunale tilskud.

Forslagsstillerne forestiller sig følgende model – uden dog at lægge sig fast på beløbsstørrelserne:

1. barn giver et årligt fradrag på kr. 50.000,-
2. barn giver et årligt fradrag på kr. 25.000,-
3. barn giver et årligt fradrag på kr. 10.000,-
4. barn . . .